

Implementácia migračnej politiky Slovenskej republiky a Európskej únie v duchu koncepcie migračnej politiky do roku 2020

Anotácia: Autorka si kladie za cieľ preskúmať smerovanie migračnej politiky Slovenskej republiky v kontexte dvoch základných dokumentov, a to platnej koncepcie migračnej politiky Slovenskej republiky do roku 2020 a vláde Slovenskej republiky nedávno predloženej súhrnnej správy o stave plnenia úloh, zámerov a cieľov migračnej politiky za rok 2014. Autorka sa ďalej venuje otázke medzinárodnej policajnej spolupráce v rámci Európskej únie a zdôrazneniu jej úloh, realizácie a dôležitosti v súčasnej alarmujúcej situácii v oblasti migrácie.

Kľúčové slová: migračná politika, koncepcia migračnej politiky, medzinárodná policajná spolupráca v oblasti migrácie, legálna migrácia, nelegálna migrácia, Európska únia, obchodovanie s ľuďmi.

V každej krajine, a to nielen v rámci Európskej únie, existujú oblasti a politiky, ktoré sú zásadnejšieho charakteru, ale aj také, ktoré nie sú až tak v popredí, aj keď sú nemenej dôležité. Za takúto by bolo možné označiť aj migračnú politiku Slovenskej republiky. Ide síce o oblasť rozpracovanú a pravidelne monitorovanú a hodnotenú, vzhľadom na rozmer migrácie však ide stále o otázku pre Slovenskú republiku marginálnu. Nie z dôvodu jej kvality, tam niet žiadneho minimalizmu, ale z dôvodu kvantity migrácie. Slovenská republika ešte stále patrí medzi členské štáty Európskej únie, v ktorých je migrácia minimálna. Ako však uvádzame ďalej v tomto článku, migráciu ako fenomén nemožno ignorovať a nemôže si to dovoliť ani Slovenská republika, napriek jej minimálnemu rozmeru. V porovnaní s inými štátmi, napríklad Luxemburským kráľovstvom¹, je percento migrantov, resp. obyvateľstva z tretích krajín, takmer irelevantné. Keďže migrácia je fenoménom, ktorý v sebe subsumuje tak pozitívne zložky ako napr. legálna pracovná migrácia, ako aj negatívne faktory, akými je nelegálna migrácia, resp. azyl so svojou skôr neutrálnou polohou², jej kvantitu ovplyvňujú aj štátni príslušníci tretích krajín, aj občania únie. V rámci tohto článku však venujeme prioritne pozornosť štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú stredobodom migračnej politiky v kontexte združenia štátov navonok pôsobiaceho ako jednotný celok, v kontexte Európskej únie. V roku 2014 bol v Slovenskej republike povolený pobyt 29171 štátnym príslušníkom tretích krajín, z čoho len 12297 bolo trvalých pobytov³. Rovnako počet žiadostí o azyl v Slovenskej republike tvorí len nepatrné množstvo z celkového počtu v rámci Európskej únie, dokonca v súčasnej vyhrotenej situácii počet porovnateľný so zanedbateľným. V porovnaní s rokom 2014, keď bolo podaných 331 žiadostí, to bol v tomto roku zatiaľ len počet žiadostí nepresahujúci ani tretinu tohto počtu. Preto možno predpokladať dokonca menší počet žiadostí v tomto roku.⁴ Žiadatelia o azyl sú však osobitnou kategóriou, ktorá tvorí len zložku cieľovej skupiny osôb, ktorým je adresovaná Koncepcia migračnej politiky Slovenskej republiky platná do roku 2020 (ďalej len „koncepcia migračnej politiky“).

Koncepcia migračnej politiky je dokumentom, ktorý vychádza z tzv. prvej koncepcie

1 Štátni príslušníci iných krajín tvoria až 45 – 50 % obyvateľstva tejto krajiny. Ide o členský štát Európskej únie s najvyšším percentom migrácie.

2 Azyl nemôžeme považovať za negatívnu formu migrácie, aj keď charakteristika žiadateľov o azyl v súčasnej situácii k takejto denominácii smeruje. Azyl je formou medzinárodnej ochrany, ktorá je základným právom každého jednotlivca v prípade zákonom ustanovených podmienok toho-ktorého štátu.

3 Štatistika legálnej a nelegálnej migrácie za rok 2014 – prístupná na www.minv.sk v časti polícia – cudzinci.

4 Štatistiky dostupné na www.minv.sk v časti „Azyl a migrácia“.

migračnej politiky, ktorú Slovenská republika prijala v roku 2005⁵. Z prvej koncepcie jasne vyplýva potreba medzinárodnej spolupráce, rozmer medzinárodného spoločenstva a najmä plnenie záväzkov prijatých vstupom do Európskej únie.⁶ Tento dokument však bol predmetom početnej kritiky zo strany viacerých odborníkov a nebolo možné ju nazvať úplnou a súhrnnou koncepciou, resp. materiálom koncepčného a strategického charakteru. Vyčítala sa mu najmä nedostatočná úprava oblasti pracovnej migrácie, integrácie migrantov, ako aj úloh orgánov samosprávy v tejto oblasti.⁷ Koncepcia z roku 2005 bola vytvorená na obdobie piatich rokov a po nej boli prijaté tzv. Koncepčné zámery migračnej politiky SR na obdobie rokov 2011 až 2015, ktoré síce boli prijaté uznesením vlády Slovenskej republiky⁸, ale ich charakter mal byť len akýsi „prípravný“, pričom priamo zaviazali ministra vnútra Slovenskej republiky prijať návrh migračnej politiky s výhľadom do roku 2020, a to do 30. júna 2011. Následne bola, ako už bolo uvedené, prijatá koncepcia migračnej politiky, ktorej analýza, implementácia jej vybraných opatrení a ich relevancia v kontexte rozmeru Európskej únie sú predmetom tohto článku.

Pozitívnu skutočnosťou po prijatí koncepcie migračnej politiky v roku 2011 bolo jej kladné prijatie odborníkmi zaoberajúcimi sa otázkami migrácie, keďže zahrnila oblasti, ktorým bol venovaný nedostatočný priestor v rámci predchádzajúcej koncepcie. To znamenalo zároveň aj jej prepojenie s integráciou a regionálnou úrovňou. Implementáciu jej jednotlivých oblastí preskúmame len čiastkovo – v súlade s opatreniami, ktoré majú vplyv aj na súčasnú situáciu v oblasti migrácie v rámci Európskej únie.

Prvé tri úvodné časti koncepcie nemožno hodnoverne hodnotiť, keďže ide o úvodnú časť, vymedzenie cieľov a princípov migračnej politiky a kontext členstva v Európskej únii. V týchto častiach sa konštatuje, čo je základom koncepcie migračnej politiky, a deklaruje sa dodržiavanie medzinárodných záväzkov vrátane tých, ktoré nás viažu s členstvom v Európskej únii. Zaujímavé je odbočiť trocha od striktnej litery koncepcie a súhrnnej správy a zhodnotiť plnenie medzinárodných záväzkov súvisiacich so súčasnou situáciou v oblasti migrácie spôsobenej náhlou a rozsiahlou migračnou vlnou smerujúcou z južnej trasy Stredomoria, najmä smerom do Talianskej republiky. Práve tu sa migračné politiky a koncepcie migračných politík môžu dôkladne preveriť. Nie každý členský štát Európskej únie totiž chápe povahu solidarity migračnej politiky do takej miery, aby mohol konštatovať jej absolútne plnenie bez akéhokoľvek zaváhania. Takmer každý členský štát vyjadril nespokojnosť týkajúcu sa pripravovaných kvót určených na základe tzv. geografického princípu. Ich určenie by každý štát uvítal iným spôsobom, pričom niektoré priamo a výslovne vyjadrujú dokonca problém s ich prijatím a akceptovaním. Poľská republika ako prevažne náboženstvom katolícka krajina kvóty vo všeobecnosti podľa informácií z verejne dostupných médií nepodporuje, jej ochota sa však vo vzťahu k solidarite prejavila napr. ochotou prijať 60 kresťanských rodín zo Sýrie. Nejde o migračnú vlnu zo Stredomoria, ale predsa ide o solidárny krok založený na základných princípoch štátu. Preto môžeme zhrnúť, že čo je solidaritou na jednej strane, nemusí byť úplným dodržaním migračnej solidarity na druhej strane. Je teda možné odpovedať na otázku, či je v súčasnej situácii v Európskej únii niektorá z členských krajín schopná dodržať naplno záväzky a princípy, na ktorých založila svoju koncepciu migračnej politiky? Zdá sa, že odpoveď by bola vo väčšine prípadov negatívna; bez toho, aby bolo potrebné skúmať literu obsahu jednotlivých migračných politík.

Koncepcia migračnej politiky identifikuje po úvodných častiach sedem oblastí, ktoré sú

5 Prijatá uznesením vlády Slovenskej republiky č. 11/2005.

6 Koncepcia obsahuje dôležitý záväzok harmonizácie právnych predpisov a aktívna spolupráca s Európskou úniou.

7 DIVINSKÝ, B. 2009. *Migračné trendy v Slovenskej republike po vstupe krajiny do EÚ (2004 – 2008)*, Bratislava: IOM Medzinárodná organizácia pre migráciu, 2009, ISBN 978-80-970274-2-1.

8 Uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 67 z 2. februára 2011.

pre politiku Slovenskej republiky kľúčové. V prvom rade ide o **legálnu migráciu**. Koncepcii z roku 2005 sa – ako už bolo uvedené – vyčítala malá pozornosť venovaná pracovnej migrácii. Ako uvádza Bolečeková vo svojej štúdií, v odborných kruhoch existuje rozlišovanie medzi tzv. pracovnou a ekonomickou migráciou, pričom pracovná je považovaná za legálnu migráciu, a ekonomická, ktorá sa v kontexte práce považuje za legálnu a v prípade migrácie za lepšou ekonomickou situáciou aj za nelegálnu.⁹ V prvej časti koncepcie migračnej politiky sa používa pojem ekonomická migrácia, pričom má ísť o riadenú migráciu tak, aby zodpovedala potrebám národného hospodárstva, trhu práce a aby jej adresátmi boli vysokokvalifikovaní zamestnanci a vedeckí pracovníci najmä z oblastí nedostatkových profesií, ktorých zoznam by sa mal viesť a aktualizovať. Okrem toho koncepcia migračnej politiky preferuje migrantov z kultúrne blízkych krajín, čo predstavuje aj krajiny, v ktorých žijú slovenskí emigranti. Na zefektívnenie riadenia takto formulovanej ekonomickej migrácie boli stanovené opatrenia súvisiace najmä s „uľahčením“ ďalšieho života takto prijímaných migrantov. Teda okrem dôsledného sledovania a identifikovania nedostatkových profesií ide o zefektívnenie vydávania víz a povolení na pobyt, novelizovanie právnych predpisov na účel flexibilnejších možností na vstup a pobyt migrantov, či už na ciele štúdia, alebo ekonomickej činnosti, nezabúdajúc na krátkodobé formy zamestnania a sezónnu prácu (vrátane au-pair). Dôraz sa pritom primárne kladie na vysokokvalifikovaných zamestnancov a vedeckých pracovníkov. Otázky sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, bytovej politiky a uznávania dosiahnutého vzdelania bez zbytočných administratívnych prekážok a prietahov sú neustále pertraktované a často rozhodujú o atraktivite krajiny z pohľadu ekonomickej migrácie. V súvislosti s uľahčením vydávania víz a povolení na pobyt vzniká zároveň potreba párových opatrení smerujúcich k dôkladnej kontrole predkladaných dokladov, odhaľovaniu falzifikátov a vykonávaniu kontrol samotných migrantov, aby sa predišlo ich neoprávnenému pobytu, resp. nelegálnemu zamestnávaniu. Vykonávanými kontrolami bolo v roku 2014 na základe informácií zo Súhrnnej správy o stave plnenia úloh, zámerov a cieľov migračnej politiky za rok 2014¹⁰ (ďalej len „súhrnná správa o plnení migračnej politiky“) zistených 50 subjektov, ktoré porušili ustanovenia zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní tým, že nelegálne zamestnávali 75 občanov Slovenskej republiky a 71 cudzincov. Z uvedeného počtu 71 cudzincov sa 27 cudzincov nachádzalo na území Slovenskej republiky nelegálne a 14 cudzincov bolo vyhostených. Nelegálne boli zamestnávaní cudzinci z týchto krajín pôvodu: Vietnam (14), Čína (15), Ukrajina (21), USA (2), Mexiko (2), Rumunsko (4), Thajsko (2), Afganistan (1), Maďarsko (9) a Macedónsko (1). Nelegálne zamestnaní cudzinci vykonávali prácu predovšetkým v oblasti priemyselnej výroby, veľkoobchodu a maloobchodu, opravy motorových vozidiel, dopravy a skladovania, ubytovacích a stravovacích služieb, informácií a komunikácie a v oblasti vzdelávania. Opatrením všeobecného charakteru, ktoré je aj v súčasnej situácii považované za jedno z kľúčových opatrení, je vytváranie informačných centier a kampaní pre migrantov – tak v krajinách ich pôvodu, ako aj v cieľových krajinách, pričom využiteľné sú internetové stránky tak štátnych inštitúcií, ako aj medzivládnych organizácií. Práve nedostatočná informovanosť migrantov, najmä tých nelegálnych, sa v rámci Európskej únie považuje za základný „pull factor“, ktorý doslova „priťahuje“ nelegálnych migrantov. Skupiny prevádzáčov (resp. aj jednotlivci) využívajú túto skutočnosť na dezinformovanie adeptov na nelegálnu migráciu, ktorí prichádzajú s predstavou absolútneho blahobytu do krajín Európskej únie. Spolupráca v rámci Európskej únie sa sústreďuje primárne na pomoc práve v krajinách pôvodu, kde by sa mali potenciónálni emigranti dostatočne informovať najmä o strastiplnej ceste bez rešpektovania ľudských práv, ktorá ich v rukách prevádzáčskych skupín očakáva, nehovoriac

9 BOLEČEKOVÁ, M. 2014. Migračná politika Slovenskej republiky: desať rokov po vstupe do Európskej únie. In *Politické vedy*, Roč. 17, č. 3, 2014, ISSN 1335 – 2741, s. 79

10 Vzatá na vedomie na zasadnutí vlády Slovenskej republiky 29. apríla 2015.

o spojení tohto fenoménu s obchodovaním s ľuďmi. Nedávno vydané publikácie v rámci Centra migračných politík, ktoré vzniklo v Inštitúte európskej univerzity vo Florencii a vykonáva celkový výskum zameraný na migráciu v oblasti Európskej únie, konštatovali dokonca aj neefektívnosť boja proti obchodovaniu s ľuďmi práve pre neustále spájanie nelegálnej migrácie s fenoménom obchodovania s ľuďmi¹¹. De facto potom môžeme vyvodit' skutočnosť, ktorá vyplynula zo štúdií tohto centra, že politika riešenia nelegálnej migrácie v rámci Európskej únie je zodpovedná aj za nemožnosť boja proti fenoménu obchodovania s ľuďmi. Je ľahké hľadať vinníka, ťažšie však určiť opatrenia, ktoré by celú migračnú politiku zlepšili. Niektoré z navrhovaných opatrení možno nájsť v citovanom dokumente, na ktorého štúdium odkazujeme v prípade záujmu. Centrum migračných politík hodnotilo aj potrebu revízie smernice Európskej únie o tzv. modrých kartách¹², ktorej implementácia je v rámci členských štátov prioritnou, keďže bola vytvorená práve pre skupinu vysokokvalifikovaných migrantov, štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú adresátmi enumerácie opatrení koncepcie migračnej politiky v rámci riadenej ekonomickej migrácie. Na území Slovenskej republiky by však revízia tejto smernice v duchu nedostatkov a opatrení na ich nápravu, ktoré identifikovalo Centrum migračných politík¹³, nemala veľký vplyv, keďže ide o malý počet štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí si z nedostatkových profesií v Európskej únii vyberú práve trh práce Slovenskej republiky. V roku 2014 bolo totiž v Slovenskej republike na základe súhrnnej správy o implementácii migračnej politiky vydaných len päť potvrdení so súhlasným stanoviskom k možnosti obsadenia voľného pracovného miesta zodpovedajúceho vysokokvalifikovanému zamestnaniu pre štátnych príslušníkov tretích krajín (oblasti informačných technológií, zdravotníctva a vzdelávania), jedna informačná karta pre rodinného príslušníka držiteľa modrej karty, dve informačné karty pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí vykonávajú výskum a vývoj na základe dohody o hosťovaní, a nakoniec 16 potvrdení o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí vykonávajú sústavnú vzdelávaciu alebo vedeckú činnosť ako pedagogický zamestnanec, vysokoškolský učiteľ alebo výskumný zamestnanec. Zlepšenie v tejto oblasti možno očakávať prijatím zákona č. 131/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 480/2002 o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a menia sa a dopĺňajú niektoré zákony¹⁴. Podľa súhrnnej správy o implementácii migračnej politiky si totiž transpozícia prepracovanej procedurálnej smernice¹⁵ vyžiadala aj novelizáciu zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorej cieľom je odstránenie chýb legislatívno-technického charakteru v texte tohto zákona a zapracovanie zmien a požiadaviek, ktoré vyplynuli z jeho doterajšej aplikačnej praxe. Ide práve o zmeny takého charakteru, ktoré môžu byť právom označené ako opatrenia na zjednodušenie vydávania povolení na vstup a pobyt, ide napr. o zníženie administratívnej záťaže pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí k žiadosti o udelenie povolenia na pobyt môžu priložiť po novom aj doklady staršie ako 90 dní, rovnako sa umožnilo predĺženie lehoty na predloženie lekárskeho posudku potvrdzujúceho, že štátny príslušník tretej krajiny netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie. Ďalším krokom odľahčujúcim štátnym príslušníkom tretích krajín administratívnu

11 GRUNDELL, L. 2015. EU anti-trafficking policies: from migration and crime control to prevention and protection, Migration Policy Centre; *Policy Brief*, máj 2015/09, ISBN 9789290842842, ISSN 2363-3441, s. 8 – 10.

12 Smernica Rady 2009/50/ES z 25. mája 2009 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania (Ú. v. EÚ L 155, s. 17).

13 KALANTARYAN, S., MARTIN, I. Reforming the EU blue card as a labour migration policy tool?, Migration Policy Centre; *Policy Brief*, máj 2015/08, ISBN 9789290843177, ISSN 2363-3441, s. 9 – 11.

14 Vyhlásený bol v Zbierke zákonov 11. 6. 2015.

15 Pozri ďalšiu časť článku o azyle.

záťaž aspoň minimálne, je skutočnosť, že nie sú povinní opätovne priložiť doklad o účele pobytu k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu, ak ostali skutočnosti preukázané dokladom nezmenené. Zníženie administratívnej záťaže pre štátnych príslušníkov tretích krajín možno konštatovať podľa novely zákona aj pre tých, ktorí žiadajú o obnovenie modrej karty tým spôsobom, že ak doklad o najvyššom dosiahnutom vzdelaní zostal nezmenený, nie sú povinní tento doklad k žiadosti o obnovenie modrej karty opätovne priložiť.

Ďalším spôsobom uľahčenia vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín s určitým cieľom sú v rámci medzinárodnej zmluvnej spolupráce medzinárodné zmluvy o tzv. programoch pracovnej dovolenky. Vláda Slovenskej republiky svojím uznesením schválila v roku 2014 uzavretie Memoranda o porozumení medzi Slovenským ekonomickým a kultúrnym úradom v Taipei a Reprezentačným úradom Taipei v Bratislave o programe pracovnej dovolenky. Cieľom memoranda je uľahčenie nevyhnutných procedúr pri vstupe a pobyte mladých osôb v Slovenskej republike a na Taiwane vo veku 18 – 35 rokov, ktorých úmyslom je popri trávení dovolenky v druhej krajine aj štúdium a/alebo práca. Na programe sa môže ročne zúčastniť najviac sto účastníkov z Taiwanu.

Opatrenia v tejto oblasti by sme z hľadiska celkovej situácie, resp. vzhľadom na počet migrantov v našej krajine v porovnaní s počtom opatrení, ktoré sa na „uľahčenie ich života“ prijímajú, mali považovať za veľmi pozitívne a dobre nasmerované, súčasne sa to týka aj ich plnenia za rok 2013. Migráciu však ignorovať nemožno, treba jej venovať mimoriadnu pozornosť, lebo situácia v Slovenskej republike je alarmujúca aj z demografického hľadiska. Podľa predpovedí Eurostatu možno predpokladať, že počet obyvateľstva našej krajiny do roku 2050 klesne o 400 000 a to by nás zaradilo na 11. miesto v poradí najstarších krajín sveta¹⁶. Už v roku 2013 uviedol riaditeľ Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, že Slovensko je krajina, kde len 1,5 % obyvateľstva tvoria cudzinci s legálnym pobytom, predpokladá sa však kontinuálny rast migrácie v budúcnosti. Uviedol tiež, že ak budeme migráciu ignorovať, môže spôsobiť problémy. Jej existencia musí byť akceptovaná všetkými politickými subjektmi¹⁷.

Druhou časťou, ktorej sa koncepcia migračnej politiky venuje, je **integrácia**. Samotná integrácia migrantov a celkovo integrácia cudzincov je komplexnou a veľmi náročnou otázkou. Hodnotenie migračnej a integračnej politiky je na rovnakej úrovni, teda existujúce koncepčné dokumenty vytvorené na určité časové obdobie sú následne vyhodnocované a neplnenie opatrení vyúsťuje do opätovného určovania opatrení a odstraňovania nedostatkov. Vláda Slovenskej republiky vzala na vedomie Súhrnnú správu o stave plnenia cieľov a opatrení integračnej politiky Slovenskej republiky za rok 2014 na svojom zasadnutí v rovnaký deň ako súhrnnú správu o implementácii migračnej politiky, keďže jedna je súčasťou druhej a navzájom sa ovplyvňujú. Samotnej integrácii by sme mohli venovať osobitný článok či štúdiu, no spomenieme len jedno dôležité opatrenie na plnenie, resp. zlepšenie integrácie migrantov. V období od januára 2014 sa pripravovala trvalo udržateľná Komunikačná stratégia o prínosoch a pozitívach migrácie a integrácie cudzincov na Slovensku. Uvedená stratégia vznikla v rámci projektu „Fórum integrácie – platforma pre otvorený dialóg o migrácii a integrácii“ a jej hlavným dôvodom vzniku je nedostatok proaktívnej a pozitívnej komunikácie na túto tému. Stratégia má prispieť k potlačaniu negatívnych postojov a stereotypov vo vzťahu k cudzincom. Určená je na voľné a nekomerčné používanie jednotlivcom, organizáciám a inštitúciám, ktorí sa majú záujem podieľať na vytváraní pozitívneho obrazu o živote cudzincov v každodennej spoločnosti¹⁸.

Tretou (najkratšou) časťou koncepcie migračnej politiky je **problematika emigrácie**

16 BOLEČEKOVÁ, M. 2014. Migračná politika Slovenskej republiky: desať rokov po vstupe do Európskej únie. In *Politické vedy*, roč. 17, č. 3, 2014, ISSN 1335 – 2741, s. 82.

17 www.euractiv.sk, Modrých kariet v EÚ je zatiaľ málo, 1.2.2013.

18 Pozri: http://www.hrl.sk/sites/default/files/publications/hrl_komunikacna_strategia_skratena_verzia_web.pdf.

kvalifikovanej pracovnej sily. Ide o oblasť, ktorá sa v prvej koncepcii nenachádzala, a Slovenskej republike sa vyčítalo, že sa tejto otázke venuje nedostatočne. Opatrenia v koncepcii znejú veľmi optimisticky, ba až idealisticky, stále však chýba spätná väzba vo vzťahu k ich plneniu, resp. chýba ich konkrétne subsumovanie opatrení, ktoré by podliehali hodnoteniu v rámci stanovených akčných plánov. Kto by neuvítal po návrate do domovskej krajiny zo zahraničia po dlhšom čase, aby jeho nadobudnuté skúsenosti a vedomosti boli pretransformované do pozitívnych predností v očiach budúceho zamestnávateľa? Zodpovedá tomu však realita? Ako takéto povedomie dostať do opatrení prostredníctvom inštitútu koncepcie migračnej politiky a jej pravidelného vyhodnocovania? To je zaiste otázka, na ktorej zodpovedanie by si netrúfli ani tvorcovia samotnej koncepcie migračnej politiky. Z opačnej strany sa zase pre Slovenskú republiku situácia neustále zhoršuje. Možno konštatovať skutočnú emigráciu najmä kvalifikovanej pracovnej sily, ktorá je pre potreby zahraničia absolútne prekvalifikovaná, ale na území Slovenskej republiky napriek tomu nedocenená. Najčastejšie argumenty smerujú k prezumovaniu nepotrebnosti daných kvalít a kvalifikácií, ktoré sú síce užitočné, ale stále sú „navyšé“ a nepotrebné.

Časťou koncepcie migračnej politiky, ktorú sme už v krátkosti načrtli, je **nelegálna migrácia, návraty a obchodovanie s ľuďmi.** Ide o také rozmanité oblasti, že len ťažko by bolo možné aspoň trochu sa priblížiť k ich vyčerpávajúcej charakteristike. Preto sa obmedzíme len na stručný kontext v rámci migračnej politiky a na zaujímavé opatrenia identifikované v akčných plánoch v nadväznosti na ich nevyhnutnosť pre boj s nelegálnou migráciou. Súhrnná správa o implementácii migračnej politiky uvádza, že v roku 2014 bola zriadená podskupina zameraná na analýzu rizík a hrozieb nelegálnej migrácie a analýzu bezpečnosti na štátnej hranici v rámci multidisciplinárnej integrovanej skupiny odborníkov zameranej na elimináciu nelegálnej migrácie a organizované formy nedovoleného prekročenia štátnej hranice uznesením medzirezortného expertného koordinačného orgánu pre boj so zločinnosťou č. 7/2014. Medzi hlavné úlohy tejto podskupiny patrí zabezpečovať vhodný a efektívny informačný tok a výmenu informácií medzi zainteresovanými subjektmi pri riešení konkrétnych problémov v oblasti nelegálnej a legálnej migrácie, spracovávanie spoločných analýz rizík nelegálnej migrácie, navrhovanie preventívnych a represívnych odporúčaní a opatrení na boj proti nelegálnej migrácii a jej negatívnym vplyvom, ako aj vymieňanie skúseností.

Orgánom zodpovedným za boj s nelegálnou migráciou v rámci Slovenskej republiky je národná jednotka boja proti nelegálnej migrácii Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru. Na multilaterálnej úrovni je to príslušný orgán pre medzinárodnú policajnú spoluprácu, je členom v medzinárodných pracovných skupinách zaoberajúcich sa bojom proti organizovanej medzinárodnej nelegálnej migrácii, prevádzach a obchodovania s ľuďmi. V roku 2014 dokonca zorganizovala zasadnutie pracovnej skupiny „Dunajský región“, ktorej členmi sú policajné zložky Nemecka, Rakúska, Českej republiky a Maďarska. Cieľom činnosti pracovnej skupiny je posilnenie vzájomnej spolupráce policajných zložiek v danom regióne, vzájomná výmena aktuálnych informácií v oblasti nelegálnej migrácie, prevádzach a obchodovania s ľuďmi, informovanie sa o aktuálnych trendoch páchania a spôsoboch odhalovania a vyšetrovania uvedenej trestnej činnosti. V roku 2014 naďalej zefektívňovala spoluprácu so zahraničnými partnermi formou osobných pracovných stretnutí, výmeny informácií o bezpečnostnej situácii v danej oblasti trestnej činnosti, ako aj výmeny konkrétnych operatívnych informácií k rozpracovaným prípadom prevádzach a obchodovania s ľuďmi. S cieľom zintenzívniť spoluprácu sa vykonávali pracovné stretnutia na bilaterálnej úrovni so susednými štátmi na základe uzavretých dohôd o policajnej spolupráci so zvýšeným dôrazom na spoluprácu s Ukrajinou. Uvedené stretnutia sa realizovali buď formou hraničných operatívnych stretnutí na spoločných kontaktných pracoviskách (cca 58 stretnutí), formou zahraničných služobných ciest, alebo formou prijatí zahraničných

delegácií. Plnenie opatrení vychádzajúcich z koncepcie migračnej politiky v tejto oblasti preto môžeme považovať za efektívne splnené.

Neoddeliteľnou súčasťou regulácie migrácie a dôležitým nástrojom v boji proti nelegálnej migrácii je i návratová a reintegračná politika. Slovenská republika v tejto oblasti podporuje a preferuje dobrovoľné návraty, pričom tie nútené sa vykonávajú len v zákonom stanovených prípadoch. Návratová politika je práve tou oblasťou medzinárodnej policajnej spolupráce, kde sa vo veľkej miere využíva a presadzuje medzinárodná zmluvná spolupráca. Ide o tzv. readmisné dohody, v ktorých sa upravuje readmitovanie osôb, pokiaľ sú stanovené podmienky tej-ktorej dohody. Spočiatku ich členské štáty uzatvárali samostatne s tretími krajinami ako bilaterálne medzinárodné zmluvy, ale následne túto iniciatívu Európska únia členským štátom odobrala a ponechala ju len v kompetencii Európskej únie, ktorá uzatvára readmisné dohody s tretími krajinami, a následne po nadobudnutí platnosti takýchto dohôd jednotlivé členské štáty Európskej únie uzatvárajú vykonávacie protokoly k týmto dohodám. Dodnes ide o diskutabilný prenos právomoci, keďže efektivita skutočného využitia readmisných dohôd na úrovni Európskej únie stále nie je taká, aká bývala v prípade bilaterálnych dohôd, a to napriek tomu, že vykonávacie protokoly k nim, v ktorých sa už upravujú konkrétne podmienky návratov osôb, si naďalej uzatvárajú členské štáty Európskej únie s tretími krajinami bilaterálne. Ide však o protokoly len k dohodám, ktoré už Európska únia s treťou krajinou uzatvorila. V roku 2014 sa začali rokovania o návrhu textu vykonávacieho protokolu Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Tureckom. Naďalej prebiehali už začaté rokovania s Ukrajinou a Srí Lankou a boli ukončené rokovania s Bosnou a Hercegovinou a Gruzínskom s tým, že jednotlivé vykonávacie protokoly sú pripravené na podpis. V decembri 2014 bola podpísaná Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Maďarska o zmene a doplnení Dohody medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Maďarskej republiky o readmisii osôb na spoločnej štátnej hranici podpísanej v Budapešti 12. septembra 2002 a Protokol medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Macedónska o vykonávaní Dohody medzi Európskym spoločenstvom a FYROM o readmisii osôb bez povolenia na pobyt.

Ochrana štátnych hraníc tvorí piatu časť koncepcie migračnej politiky a podobne ako fenomén trestnej činnosti obchodovania s ľuďmi sa spája s nelegálnou migráciou. Efektívnejšia ochrana vonkajších hraníc Európskej únie sa neustále spája aj so súčasnou situáciou v oblasti migrácie v rámci Európskej únie, preto jej prítomnosť v koncepcii migračnej politiky považujeme za adekvátnu a dôležitú. Určite je prioritou migračných koncepcií všetkých krajín Európskej únie, v tom prípade sa ale následne črtá otázka, ako je potom možné, že dôsledným plnením opatrení spojených s ochranou vonkajších hraníc Európskej únie bolo možné dôjsť až po takú vyhrotenú situáciu, aká nastala v posledných mesiacoch a týždňoch na južnej trase migrácie smerujúcej zo severnej Afriky. V tejto oblasti koncepcie sa zdôrazňuje spolupráca s Európskou agentúrou pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (ďalej len „Frontex“). Možno jej však pripísať aj čiastkovú vinu v tejto oblasti? Členské štáty a ich najvyšší predstavitelia sa snažia počas neustálych mimoriadnych zoskupení, stretnutí a formácií nájsť odpovede na otázky, či bola ochrana hraníc zo strany členských štátov a opatrenia vytýčené a plnené prostredníctvom Frontexu nedostatočné, resp. či Európska únia podcenila migráciu v pravom zmysle slova. Tak závery Rady Európskej únie vydané na základe mimoriadneho stretnutia 23. apríla 2015, ako aj Európska migračná agenda vydaná 13. mája 2015 poukazujú na potrebu posilnenia ochrany vonkajších hraníc. V odborných kruhoch však vznikajú rôzne diskusie vedúce k záverom nemožnosti kompatibility na jednej strane ústretovej a otvorenej migračnej politiky zo strany únie a na druhej strane neustáleho prízvukovania posilnenia ochrany hraníc. Dokonca koncepcia migračnej politiky uvádza, že ochrana hraníc nesmie brániť prístupu osôb k existujúcim formám medzinárodnej ochrany. Je teda táto

nekompatibilita oprávnená? V nadväznosti na súhrnnú správu o implementácii migračnej politiky možno konštatovať plnenie všetkých opatrení v oblasti ochrany hraníc v rámci Slovenskej republiky. Medzi nimi existencia národných plánov riadenia kontroly hraníc, zavádzanie a rozvoj systému technického zabezpečenia a s tým súvisiaca elektronická registrácia vstupu a výstupu do krajiny, vydávanie biometrických víz a zabezpečovanie odbornej prípravy zamestnancov vykonávajúcich kontrolu hraníc. Posledné zo spomínaných bolo v roku 2014 na území Slovenskej republiky dôsledne plnené, keďže z Kódexu schengenských hraníc bolo preškolených celkovo 457 policajtov a v rámci vzdelávacích projektov v spolupráci s IOM¹⁹ a UNHCR²⁰ („Posilnenie interkulturálnych zručností a regionálnej spolupráce odborníkov pracujúcich s migrantmi v Slovenskej republike“, „Ochrana utečencov v kontexte kontroly štátnych hraníc“) bolo preškolených približne 300 policajtov. Zaujímavé je opatrenie, ktoré v poslednom čase využila aj Spolková republika Nemecko, a to možnosť právnej úpravy dočasného obnovenia vykonávania kontrol na vnútorných hraniciach v rámci Európskej únie. Spolková republika Nemecko tak urobila práve z dôvodu vysokého náporu žiadateľov o azyl v posledných mesiacoch. Slovenská republika predmetné opatrenie vykonávala priebežne hneď po začatí úplného uplatňovania schengenského *acquis* na našom území, preto vykonanie tohto opatrenia ešte zasiahlo do rámca začiatku platnosti koncepcie migračnej politiky. Jeho realizácia sa uskutočnila opätovným zavedením platnosti medzinárodných zmlúv, či už v podobe vládnych dohôd, alebo v podobe vykonávacích protokolov nižšej úrovne, ktoré uvádzajú miesta hraničných priechodov. Boli určené kľúčové hraničné priechody, resp. body, ktoré budú zároveň miestom kontroly počas znovuzavedenia kontrol na vnútorných hraniciach. Platnosť niektorých medzinárodných zmlúv zanikla a platnosť ostatných bola len prerušená.

Medzinárodná ochrana, migrácia a rozvoj tvoria šiestu oblasť záujmu koncepcie migračnej politiky. Ide síce o predposlednú oblasť v koncepcii, v súčasnosti však v rámci Európskej únie ide pri plnení opatrení v duchu prepojenia migrácie s rozvojom o takmer nevyhnutnú otázku života a smrti. Už koncepcia túto situáciu predpokladala na obdobia rokov 2011 až 2020 a uvádza: „Z pohľadu migračnej politiky zostáva posilnenie väzieb, resp. súčinnosti medzi migráciou a rozvojom, stále veľkou výzvou. V tejto súvislosti sa ako najdôležitejšie javí systematické podchytenie a rozpracovanie tohto fenoménu na podmienky aktuálnej migračnej situácie.“ Rozpracovanie tejto oblasti koncepcie je skôr informačného charakteru, keďže sa v nej uvádzajú druhy a spôsoby medzinárodnej ochrany a konštatujú sa ich právne základy. Identifikácia opatrení pre túto oblasť, aj keď sa budeme možno opakovať, je veľmi náročná, ale zároveň ide v podstate o rozvinutie otázky prepojenia rozvojovej politiky a migrácie. Koncepcia tiež potvrdzuje prepojenosť s Európskou úniou a plnenie medzinárodných záväzkov. Ako ďalšie opatrenie, resp. konkretizovanie prepojenia politiky migrácie s rozvojom, sa uvádza orientovanie sa na krajiny, ktoré budú pre Slovenskú republiku v oblasti politiky rozvoja prioritné, a na druhej strane ešte zdôraznenie skutočnosti, že nejde len o poskytovanie finančnej pomoci pri rozvoji, čo je podstatné pre našu krajinu, ale najmä o nemateriálne hodnoty, teda znalosti, skúsenosti a pomoc pri budovaní kapacít. Preto plnenie opatrení z tejto časti zahŕňa pomoc prioritným rozvojovým krajinám najmä takéto „vzdelávacie aktivity“ a je potrebné poznamenať, že mnohokrát na tom následne pomoc aj stroskotá. V rámci plnenia politiky rozvoja a jeho prepojenia s migráciou sa v súhrnnej správe o implementácii migračnej politiky uvádza, že téma migrácie je dôležitou súčasťou koherencie politik pre rozvoj (Policy Coherence for Development), ktorá je jedným z kľúčových princípov rozvojovej spolupráce v Slovenskej republike. V septembri 2014 vznikla pod Koordinačným výborom pre rozvojovú spoluprácu Slovenskej republiky pracovná skupina pre tento systém, zložená z deviatich rezortov, ktorá sa bude tejto téme

19 Medzinárodná organizácia pre migráciu.

20 Úrad vysokého komisára OSN pre utečencov.

v nadchádzajúcom období intenzívne venovať.

Z oblasti azylu napriek malému priestoru nemožno nespomenúť zákon č. 131/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Návrh zákona bol vypracovaný na základe Plánu legislatívnych úloh vlády Slovenskej republiky na rok 2014. Dôvodom predloženia predmetného návrhu zákona bola najmä transpozícia smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (prepracované znenie) a smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa ustanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (prepracované znenie). Predmetným návrhom zákona sa okrem zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov novelizuje tiež Občiansky súdny poriadok, zákon č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov a zákon č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Pre súčasnú situáciu sú však určujúce dve opatrenia z tejto oblasti a ich plnenie, ktoré priamo ovplyvňujú stanovisko Slovenskej republiky voči súčasne navrhnutému smerovaniu migračnej politiky Európskej únie v rámci Európskej migračnej agendy. Ide o opatrenie, ktoré ustanovuje poskytovať dočasné útočisko v prípade rozhodnutia vlády Slovenskej republiky v súlade s rozhodnutím Rady Európskej únie a v rozsahu určenom vládou Slovenskou republikou. Pri hodnotení za rok 2014 sa uvádza, že v danom období nebolo potrebné zo strany vlády Slovenskej republiky zaviesť inštitút dočasného útočiska, pretože požiadavka poskytovať dočasné útočisko nebola vznesená zo strany Rady Európskej únie. V prípade rozhodnutia vlády Slovenskej republiky v súlade s rozhodnutím Rady Európskej únie bude operatívne spracovaný návrh uznesenia na riešenie poskytnutia dočasného útočiska s kompletnými údajmi v zdrojovom, druhovom a časovom rozsahu. Asi najviac relevantným je opatrenie, ktoré určuje v rámci rokovaní na úrovni Európskej únie v problematike migrácie a azylu dôsledne presadzovať dlhodobú pozíciu Slovenskej republiky, t. j. pri presídľovaní osôb z tretích krajín musí brať do úvahy kapacitné možnosti daného členského štátu a musí byť realizované výlučne na dobrovoľnej báze. Celkový výsledok uplatňovania tohto opatrenia v striktnom ponímaní, v akom sa uvádza, možno zhodnotiť až po rozhodovaní Európskej rady v júni 2015. Pravdepodobne pôjde o „preverenie“ opatrení a stanovísk všetkých členských štátov Európskej únie a určite nebude možné striktné uplatniť východiská každého členského štátu osobitne.

Siedma a zároveň záverečná časť koncepcie migračnej politiky sa venuje **inštitucionálnemu zabezpečeniu**. V rámci súboru orgánov zodpovedných a príslušných na vykonávanie migračnej politiky a jej vytyčovanie rozlišujeme medzinárodné a národné orgány. Koncepcia migračnej politiky ich stručne vymenúva, pričom sa stále kladie dôraz na medzinárodnú spoluprácu so všetkými. Na vnútroštátnej úrovni to nie je len samotný Migračný úrad Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ale aj ostatné zainteresované ministerstvá podľa ich kompetencií. Všetky sú zároveň nositeľmi opatrení zo súhrnnej správy o implementácii migračnej politiky. Práve táto posledná časť koncepcie migračnej politiky navrhuje v súvislosti s veľkým počtom orgánov príslušných pre jednotlivé oblasti v rámci migračnej politiky, aby bol vytvorený jediný orgán, ktorý sústreďí všetky oblasti migračnej politiky. Malo ísť o tzv. Imigračný a naturalizačný úrad, ktorý sa mal vytvoriť do roku 2013. V súlade s vyhodnotením tohto opatrenia za rok 2014 sa zo súhrnnej správy o implementácii migračnej politiky dostávame k záveru, že úrad zatiaľ vytvorený nebol, jeho existencia však

ešte nebola zavrhnutá a zároveň sa navrhuje hľadanie alternatívnych riešení, ktoré by napríklad posilnili úlohy a kompetencie rôznych medzirezortných zoskupení, ktoré sa stretávajú s cieľom tvorby a hodnotenia migračnej politiky.

V súlade s úvodným mottom koncepcie migračnej politiky, ktoré je veľmi vhodné na zhrnutie celej oblasti a situácie v oblasti migrácie, tak na základe zhodnotenia jej implementácie za rok 2014, ako aj v kontexte všadeprítomnej otázky migrácie v súčasných dňoch, týždňoch a mesiacoch môžeme konštatovať jeho absolútnu platnosť a adekvátnosť. Ide o nasledujúce motto: „Keďže migrácia objektívne ovplyvní našu budúcnosť, my musíme ovplyvňovať migráciu“. Koncepcia migračnej politiky nám túto možnosť ponúka, preto pri tvorbe ďalšieho takto dôležitého strategického dokumentu na obdobie rokov od 2020, dokonca možno aj skôr, treba venovať dôkladnú pozornosť jej tvorbe, spolu so zohľadnením implementácie vytyčených opatrení v posledných rokoch a najmä s prihliadnutím na problematické a málo analyzované oblasti, akými sú emigrácia kvalifikovanej pracovnej sily. Rovnako nevyhnutné je myslieť na migráciu a migračnú politiku ako na možnosť riešenia demografickej predpovede do rokov 2050 na území Slovenskej republiky.

Zhrnutie

Autorka si kladie za cieľ preskúmať smerovanie migračnej politiky Slovenskej republiky v kontexte dvoch základných dokumentov, a to platnej koncepcie migračnej politiky Slovenskej republiky do roku 2020 a vláde Slovenskej republiky nedávno predloženej súhrnnej správy o stave plnenia úloh, zámerov a cieľov migračnej politiky za rok 2014. Ide o obdobie desiatich rokov od vydania prvej koncepcie migračnej politiky, pričom sa blíži obdobie konca výhľadov druhej koncepcie, ktorej zámeru mali byť splnené do roku 2020 a niektoré plánované opatrenia by mali smerovať už k ich ukončeniu a završeniu. Autorka sa ďalej venuje otázke medzinárodnej policajnej spolupráce a zdôrazneniu jej úloh, realizácie a dôležitosti v súčasnej alarmujúcej situácii v oblasti migrácie v rámci Európskej únie. Kontext relevantnosti opatrení koncepcie migračnej politiky, ako aj súhrnnej správy o implementácii migračnej politiky v rámci Slovenskej republiky je vždy zhodnotený aj v súvislosti s relevanciou voči Európskej únii, ale najmä z hľadiska aktuálnej situácie v oblasti migrácie.

Literatúra

BOLEČEKOVÁ, M. 2014. Migračná politiky Slovenskej republiky desať rokov po vstupe do Európskej únie. In *Politické vedy*. Roč. 17, č. 3, 2014, ISSN 1335 – 2741, s. 68 – 90.

DIVINSKÝ, B. 2009. *Migračné trendy v Slovenskej republike po vstupe krajiny do EÚ (2004 – 2008)*, Bratislava: IOM Medzinárodná organizácia pre migráciu, 2009, ISBN 978-80-970274-2-1.

KALANTARYAN, S.; MARTIN, I. Reforming the EU blue card as a labour migration policy tool?, Migration Policy Centre; *Policy Brief*; 2015/08, ISBN 9789290843177, ISSN 2363-3441.

Koncepcia migračnej politiky Slovenskej republiky prijatá uznesením vlády Slovenskej republiky č. 11/2005.

Koncepcné zámeru migračnej politiky Slovenskej republiky na obdobie rokov 2011 – 2015 prijaté uznesením vlády č. 67 z 2. februára 2011.

MARTIN, I.; VENTURINI, A., A comprehensive labour market approach to EU labour

migration policy, Migration Policy Centre; *Policy Brief*; 2015/07, ISBN 9789290843153, ISSN 2363-3441.

Migračná politika Slovenskej republiky s výhľadom do roku 2020, prijatá uznesením vlády Slovenskej republiky č. 574 z 31. augusta 2011.

MRLIANOVÁ, A., ULRICHOVÁ, N., ZOLLEROVÁ, M. 2011. *Praktické opatrenia v boji proti nelegálnej migrácii v Slovenskej republike. Národná štúdia pre Európsku migračnú sieť*, Bratislava: Národný kontaktný bod Európskej migračnej siete v Slovenskej republike, 2011. ISBN 978-80-89506-15-6.

RUBIO GRUNDELL, L. 2015. EU anti-trafficking policies :from migration and crime control to prevention and protection, Migration Policy Centre; *Policy Brief*; 2015/09, ISBN 9789290842842, ISSN 2363-3441.

Súhrnná správa o stave plnenia cieľov a opatrení integračnej politiky Slovenskej republiky za rok 2014, vzatá na vedomie na zasadnutí vlády Slovenskej republiky 29. apríla 2015.

Súhrnná správa o stave plnenia úloh, zámerov a cieľov migračnej politiky za rok 2014, vzatá na vedomie na zasadnutí vlády Slovenskej republiky 29. apríla 2015.

Štatistický prehľad legálnej a nelegálnej migrácie za rok 2014.

TSOURDI, E.; DE BRUYCKER, P., EU asylum policy : in search of solidarity and access to protection, Migration Policy Centre; *Policy Brief*; 2015/06, ISBN 9789290843139, ISSN 2363-3441.

www.euractiv.sk, Modrých kariet v EÚ je zatiaľ málo (1. 2. 2013).

europa.eu

www.minv.sk

www.migrationpolicycentre.eu

Key words: migration policies, conception of migration, international police cooperation in the field of migration, legal migration, illegal migration, European Union, trafficking in human beings.

Summary

The Aim, author is trying to reach by this Article, is to examine the latest trends in migration policy of the Slovak Republic according to two elementary documents, in concreto the Migration Policy of the Slovak Republic up to 2020 and overall report on the implementation of the migration policy in 2014, lately submitted to the Government of the Slovak Republic. It is a ten year period from issuance of the first Slovak migration policy, while the end of the period until 2020 according to the second conception is approaching as well and majority of the given measures shall have already been fulfilled. Furthermore, the author devotes one part of the Article to the international police cooperation and highlights the importance, realization and its role in the actual alarming situation in the field of migration in the European Union. The importance of measures of the Migration Policy, as well as of the overall report on the implementation of the migration in the Slovak Republic is always evaluated with regard to its importance to the European Union and its actual situation in the field of migration.

*kpt. JUDr. Mária Blahová
oddelenie vonkajších vzťahov
Úrad hraničnej a cudzineckej polície
Prezídium Policajného zboru
Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky
Pribinova 2
Bratislava
Tel.: +421 9610 50779, 0910 924 224
email: maria.blahova@minv.sk*

Recenzent: prof. Dr. Jozef Balga, PhD.